PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa */elektroniczny znacznik czasu/*

DKPL.WK.0610.2.9.2021.JW(32)

RM-0610-9-21

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o ratyfikacji decyzji Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylającej decyzję 2014/335/UE, Euratom

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej oraz Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem,
Mateusz Morawiecki
Prezes Rady Ministrów
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Projekt

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji decyzji Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylającej decyzję 2014/335/UE, Euratom

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji decyzji Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylającej decyzję 2014/335/UE, Euratom (Dz. Urz. UE L 424 z 15.12.2020, str. 1).

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Projekt

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 14 grudnia 2020 roku została przyjęta decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/2053 w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylająca decyzję 2014/335/UE, Euratom.

Po zaznajomieniu się z powyższą decyzją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną, zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego został wydany akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia 2021 roku.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

PREZES RADY MINISTRÓW

Mateusz Morawiecki

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel ratyfikacji decyzji (UE, Euratom) 2020/2053

Na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 17–21 lipca 2020 r. zapadły ustalenia dotyczące Wieloletnich Ram Finansowych UE na lata 2021–2027 (WRF), które zostały ostatecznie potwierdzone na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniu 10 grudnia 2020 r. Jednym z elementów osiągniętego kompromisu jest aktualizacja pierwotnego wniosku Komisji Europejskiej dotyczącego decyzji w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej, która reguluje kwestie finansowania budżetu UE. W celu przeciwdziałania skutkom kryzysu związanego z COVID-19 Komisja Europejska została w przedmiotowej decyzji uprawniona również do zaciągnięcia w imieniu UE pożyczek na rynkach kapitałowych do wysokości 750 mld EUR, w tym 390 mld EUR w postaci grantów, a pozostałe 360 mld EUR w formie niskooprocentowanych pożyczek dla państw członkowskich (w cenach z 2018 r.).

Po negocjacjach w ramach prac grupy roboczej ds. zasobów własnych UE (WPOR) oraz Komitetu Stałych Przedstawicieli (COREPER II), Rada UE ds. Ekonomicznych i Finansowych w zwykłej procedurze pisemnej, zakończonej w dniu 14 grudnia 2020 r., ostatecznie przyjęła nową decyzję w sprawie systemu zasobów własnych UE (UE, Euratom) 2020/2053, która regulować będzie pobór dochodów budżetu UE w okresie od początku 2021 r. Zgodnie z przepisami art. 311 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) decyzja ta wejdzie w życie dopiero po jej zatwierdzeniu przez wszystkie państwa członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

II. Wybór trybu ratyfikacji

W Polsce „zatwierdzenie" przedmiotowej decyzji wymaga procedury ratyfikacji. Na podstawie bowiem art. 12 ust. 2a ustawy z 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 127) ratyfikacji podlegają akty prawne Unii Europejskiej, o których mowa m.in. w art. 311 akapit trzeci TFUE. Ponadto z uwagi na fakt, iż sprawy regulowane tą decyzją dotyczą kwestii określonych w art. 89 ust. 1 pkt 3 i 4 Konstytucji RP, tj. członkostwa RP w organizacji międzynarodowej oraz znacznego obciążenia państwa pod względem finansowym (ok. 6,5 mld EUR średniorocznie w cenach 2018 r.), wymagana w tym względzie będzie **ratyfikacja po uzyskaniu zgody wyrażonej w ustawie**.

Podobnie ratyfikowane zostały dwie poprzednie decyzje w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej, tj. decyzja Rady z 7 czerwca 2007 r. (2007/436/WE, Euratom) oraz decyzja

Rady z 26 maja 2014 r. (2014/335/UE, Euratom), które stanowiły podstawę do przekazywania do budżetu UE polskiej składki odpowiednio w okresach 2007–2013 i 2014–2020.

III. Różnice między dotychczasowym i projektowanym stanem prawnym

Decyzja o systemie zasobów własnych UE (UE, Euratom) 2020/2053 wprowadza zmiany w finansowaniu budżetu UE, które będą obowiązywać po 2020 r. Ponadto w związku z pandemią COVID-19 jej przepisy zostały uzupełnione o uregulowania dotyczące zaciągania przez Komisję Europejską pożyczek na finansowanie Europejskiego Instrumentu Odbudowy.

1) Zmiany w systemie zasobów własnych

Na podstawie przepisów obowiązującej decyzji (2014/335/UE, Euratom) do systemu zasobów własnych UE zalicza się następujące kategorie wydatków:

- tradycyjne zasoby własne (TZW), tj. opłaty celne. Państwa członkowskie odprowadzają do budżetu ogólnego UE 80% pobranych opłat, natomiast pozostałe 20% zatrzymują jako tzw. „koszty poboru”,
- zasób własny z tytułu VAT – jego wysokość określa się przez zastosowanie jednolitej stawki wynoszącej 0,3% do zharmonizowanej podstawy VAT, obliczonej przez państwo członkowskie w zgodzie z zasadami UE. Zharmonizowana podstawa VAT ograniczona jest do wysokości 50% DNB danego państwa,
- zasób własny z tytułu dochodu narodowego brutto (DNB) – główne źródło finansowania działalności UE o charakterze uzupełniającym. Niepokryte potrzeby budżetowe UE dzieli się pomiędzy państwa członkowskie UE proporcjonalnie do udziału DNB danego państwa członkowskiego w DNB UE ogółem,
- rabat brytyjski – tj. korekta brytyjskiej wpłaty do budżetu UE. Rabat ten jest finansowany przez wszystkie kraje członkowskie z zastrzeżeniem, że udział Niemiec, Niderlandów, Austrii i Szwecji został zredukowany do 25% wysokości (tzw. rabaty od rabatu).

Należy zauważyć, że w okresie 2014–2020 do systemu zasobów własnych UE należały również tymczasowe mechanizmy korekcyjne, uzgodnione na rzecz wybranych państw-płatników netto na okres trwania WRF, które obciążały wpłaty do budżetu UE pozostałych państw członkowskich. Były to w szczególności:

- redukcja stawki VAT dla Niemiec, Niderlandów i Szwecji do poziomu 0,15%;

- redukcja wpłat z tytułu DNB dla Danii, Niderlandów i Szwecji (odpowiednio w kwotach 130 mln EUR, 695 mln EUR i 185 mln EUR w cenach stałych z 2011 r.) oraz na lata 2014–2016 dla Austrii (w 2014 r. – 30 mln EUR, w 2015 r. – 20 mln EUR, w 2016 r. – 10 mln EUR w cenach z 2011 r.).

Przyjęta nowa decyzja (UE, Euratom) 2020/2053 zmienia zasady obliczania prawie wszystkich zasobów własnych (poza wpłatą opartą na DNB). Zgodnie z jej przepisami na nowy system dochodów budżetu UE będą składać się następujące elementy:

- tradycyjne zasoby własne (opłaty celne) – państwa członkowskie będą przekazywały 75% pobranych ceł, natomiast pozostałe 25% zostanie w budżetach krajowych jako tzw. koszty poboru,
- zmieniony zasób własny oparty na VAT z uproszczoną metodologią wyliczenia wysokości wpłaty,
- nowy zasób własny wyliczany w oparciu o masę odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddanych recyklingowi. Wpłata wyniesie 0,8 EUR od każdego kilograma odpadów z tworzyw sztucznych, które nie zostały poddane recyklingowi. Dla państw o poziomie zamożności poniżej średniej unijnej przewidziany został mechanizm redukujący regresywność. W jego wyniku wpłata Polski zostanie w każdym roku obniżona o 117 mln EUR (w cenach bieżących),
- oraz wpłata z tytułu DNB.

W związku z brexitem nie będzie konieczności finansowania rabatu brytyjskiego, jednakże nadal niektóre państwa członkowskie będą korzystały z mechanizmów korekcyjnych polegających na obniżce wpłat z tytułu DNB w następujących kwotach (ceny z 2020 r.): Dania – 377 mln EUR, Niemcy – 3 671 mln EUR, Niderlandy – 1 921 mln EUR, Austria – 565 mln EUR i Szwecja – 1 069 mln EUR.

2) Finansowanie Europejskiego Instrumentu Odbudowy

Celem nowej decyzji o zasobach własnych (UE, Euratom) 2020/2053 jest także zapewnienie dla budżetu UE dodatkowych – obok zasobów własnych UE służących do finansowania WRF – środków finansowych poprzez upoważnienie Komisji Europejskiej do zaciągnięcia w imieniu UE pożyczek na rynkach finansowych do maksymalnej wysokości 750 mld EUR (w cenach z 2018 r.). Pożyczone środki zostaną wykorzystane na uprzywilejowane pożyczki dla państw (do wysokości 360 mld EUR) oraz na wydatki na wsparcie bezzwrotne z budżetu UE (do wysokości 390 mld EUR).

W celu zapewnienia wywiązywania się przez UE z zaciągniętych zobowiązań nowa decyzja przewiduje podwyższenie pułapu zasobów własnych dla:

- środków na płatności z poziomu 1,2% do 1,40% sumy dochodu narodowego brutto państw członkowskich,
- środków na zobowiązania z poziomu 1,26% do poziomu 1,46% sumy DNB.

Pułapy środków na płatności i na zobowiązania zostały dodatkowo podwyższone o 0,6 punktu procentowego każdy, by umożliwić zaciągnięcie pożyczek na Europejski Instrument Odbudowy. Podwyższenie to ma charakter tymczasowy i nadzwyczajny, tylko w celu przeciwdziałania kryzysowi związanemu z COVID-19 i będzie obowiązywało do spłaty ww. zobowiązań, tj. do końca 2058 r. Dodatkowe zabezpieczenie dla „wypłacalności" UE stanowi zapis w decyzji zakładający, że w przypadku, gdy zatwierdzone środki zapisane w budżecie UE są niewystarczające, aby mogła ona wywiązać się ze swoich zobowiązań wynikających z pożyczek, państwa członkowskie udostępniają Komisji niezbędne zasoby.

IV. Skutki ratyfikacji decyzji (UE, Euratom) 2020/2053

1) Skutki finansowe

Okres 2021–2027

Płatności do budżetu UE dokonuje się w ramach części budżetowej 84 – Środki własne Unii Europejskiej. Nowa decyzja o systemie zasobów własnych będzie stanowiła podstawę do przekazywania do budżetu UE wpłat z tytułu polskiej składki członkowskiej w okresie 2021–2027 w szacowanej średniorocznie kwocie ok. 6,5 mld EUR (ceny z 2018 r.). Prognoza ta została opracowana w zgodzie z metodologią i danymi Komisji Europejskiej w oparciu o rezultaty Rady Europejskiej w dniach 17–21 lipca 2020 r. oraz przewidywane tempo rozwoju gospodarczego państw UE. Udział Polski w finansowaniu budżetu UE wyniesie ok. 4,3% (w tym w komponencie DNB – ok. 4%). W przypadku Polski istotny wpływ na prognozowany wzrost składki członkowskiej będzie miało wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, wpływ pandemii COVID na sytuację gospodarczą poszczególnych państw członkowskich oraz relatywnie wyższy wzrost gospodarczy na tle pozostałych państw członkowskich UE, a także uzgodnione zmiany w systemie finansowania budżetu UE. Skutki finansowe poszczególnych zmian w systemie zasobów własnych prezentują się następująco:

- zmieniony zasób własny oparty na VAT – uzgodniono uproszczenie metody kalkulacji poprzez wyeliminowanie konieczności corocznej kalkulacji średnioważonej stawki VAT – rozwiązanie to co do zasady będzie dla Polski neutralne budżetowo;
- nowy zasób własny oparty o masę odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddanych recyklingowi – w wyniku zabiegów Polski w trakcie negocjacji WRF 2021–2027 zrezygnowano z wprowadzenia wpłaty powiązanej z systemem handlu uprawnieniami do emisji (UE ETS), a w odniesieniu do zasobu własnego opartego o tworzywa sztuczne udało się wprowadzić mechanizm ograniczający wpłaty państw mniej zamożnych. Dla Polski ta obniżka wynosi 117 mln EUR rocznie (ceny bieżące). Szacowana kwota wpłaty dla Polski w 2021 r. z uwzględnieniem obniżki wynosi ok. 394 mln EUR, a w okresie 2021–2027 średniorocznie ok. 371 mln EUR. Prognozowana wpłata nie stanowi w całości dodatkowego obciążenia dla Polski z tytułu wprowadzenia nowej kategorii dochodów budżetu UE, zastąpi ona bowiem część wpłat wynikających z zasobu DNB. Powyższe szacunki zostaną zweryfikowane w oparciu o aktualne dane po wejściu w życie decyzji nr 2020/2053;
- mechanizmy korekcyjne – podobnie jak w okresie 2014–2020, na okres WRF 2021–2027 zostały przyznane niektórym państwom członkowskim mechanizmy korekcyjne. Na lata 2021–2027 zostały one uzgodnione w łącznej kwocie 7,6 mld EUR (ceny z 2020 r.). Ta obniżka wpłat od niektórych państw pokrywana jest przez wszystkie państwa członkowskie zgodnie z ich udziałem w DNB UE (tj. także przez beneficjentów mechanizmów korekcyjnych, skutkiem czego ich realna obniżka wpłat jest niższa). Dla Polski koszt to ok. 300 mln EUR rocznie;
- zwiększenie kosztów poboru TZW z 20% na 25% (oznaczające spadek opłat celnych przekazywanych do budżetu UE) spowoduje zwiększenie wpłaty z tytułu DNB – dla Polski skutki proponowanego rozwiązania okażą się nieznaczne lub neutralne (ze względu na zbliżony udział Polski w opłatach celnych przekazanych UE do udziału w DNB UE).

Przedstawiając powyższe skutki, należy podkreślić, iż w okresie 2021–2027 Polska ma szansę uzyskać środki w kwocie ok. 125 mld EUR (w cenach z 2018 r.), natomiast wpłata składki za cały ten okres szacowana jest łącznie na ok. 45 mld EUR, co stawia nasz kraj w pozycji głównego beneficjenta netto.

Okres po 2027 r.

Komisja Europejska nie przedstawiła aktualnych prognoz gospodarczych wykraczających poza 2027 r., dlatego określenie skutków finansowych w tym okresie jest utrudnione. Zakładając, że udział Polski w finansowaniu budżetu UE w okresie 2028–2058 mógłby wahać się w przedziale 4,3%–5%, wówczas łączne koszty spłaty kapitału pożyczek zaciągniętych przez Komisję z przeznaczeniem na dotacje w kwocie 390 mld EUR wynosiłyby w przypadku Polski ok. 16,8–19,5 mld EUR (w cenach stałych z 2018 r.).

W latach 2021–2027 poniesione zostaną koszty odsetek na szacowanym przez Komisję poziomie 12,9 mld EUR w cenach z 2018 r. (koszt dla Polski przy średniorocznym udziale w finansowaniu budżetu UE na poziomie ok. 4,3% wyniósłby ok. 550 mln EUR). Kwoty niewykorzystane do przewidywanej spłaty odsetek zostaną użyte do przedterminowych spłat pożyczek przed końcem WRF 2021–2027.

2) Skutki prawne

Przedmiotowa decyzja obowiązuje wszystkie państwa członkowskie i będzie stosowana bezpośrednio bez potrzeby transponowania jej przepisów do krajowych porządków prawnych. Jednakże decyzja ta wejdzie w życie dopiero po jej zatwierdzeniu przez wszystkie państwa członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Państwa członkowskie są zobowiązane bezzwłocznie powiadomić Sekretarza Generalnego Rady o zakończeniu procedur związanych z zatwierdzeniem przedmiotowej decyzji. W przypadku Polski notyfikacja zakończenia procedury ratyfikacji zostanie dokonana za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Decyzja ta wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po otrzymaniu ostatniego powiadomienia, a jej przepisy będą obowiązywać z mocą wsteczną od 1 stycznia 2021 r.

Wpłacana na podstawie przepisów przedmiotowej decyzji składka do budżetu UE w okresie 2021–2027 znajdzie swoje odzwierciedlenie w przepisach kolejnych ustaw budżetowych w zakresie wysokości wydatków budżetu państwa w ramach części 84 – Środki własne UE. W związku z wprowadzeniem nowej kategorii wpłat do budżetu UE wyliczanej w oparciu o masę odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddanych recyklingowi konieczne będzie dokonanie zmian w obowiązującej ustawie o finansach publicznych oraz klasyfikacji budżetowej.

3) Skutki społeczne, gospodarcze i polityczne

Ratyfikacja decyzji (UE, Euratom) 2020/2053 nie będzie powodować bezpośrednich skutków społecznych, gospodarczych i politycznych. Od zatwierdzenia tej decyzji przez państwa członkowskie uzależnione jest jednak uruchomienie Europejskiego Instrumentu Odbudowy o łącznej wartości ok. 750 mld EUR, dlatego ratyfikacja może pośrednio wiązać się z szeregiem skutków w UE. Instrument ten jest mechanizmem nadzwyczajnym, służącym wdrożeniu środków na odbudowę gospodarki UE i zwiększeniu jej odporności. Ukierunkowuje finansowanie na kluczowe programy unijne oraz koncentruje się na pilnych potrzebach inwestycyjnych wynikających z kryzysu. Ma m.in. złagodzić gospodarcze i społeczne skutki pandemii koronawirusa oraz sprawić, aby gospodarki państw członkowskich były bardziej odporne i lepiej przygotowane na wyzwania związane z transformacją ekologiczną i cyfrową, finansować działania związane z innowacyjnością, badaniem i rozwojem oraz przechodzeniem na gospodarkę niskoemisyjną. Tym samym z punktu widzenia interesów obywateli, podmiotów gospodarczych i państw członkowskich UE wskazana jest niezwłoczna ratyfikacja decyzji o systemie zasobów własnych (UE, Euratom) 2020/2053, co umożliwi rozpoczęcie wdrażania nadzwyczajnych środków Europejskiego Instrumentu Odbudowy.

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE, Euratom) 2020/2053

z dnia 14 grudnia 2020 r

w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylająca decyzję 2014/335/UE, Euratom

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 311 akapit trzeci,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) System zasobów własnych Unii musi zapewniać odpowiednie zasoby na kształtowanie poszczególnych polityk Unii w sposób uporządkowany, przy uwzględnieniu potrzeby ścisłej dyscypliny budżetowej. Rozwój systemu zasobów własnych może i powinien także – w najszerszym możliwym zakresie – przyczyniać się do kształtowania polityk Unii.

(2) Traktat lizboński wprowadził zmiany w przepisach odnoszących się do systemu zasobów własnych Unii, które umożliwiają zniesienie istniejącej kategorii zasobów własnych i tworzenie nowych kategorii.

(3) W dniach 7 i 8 lutego 2013 r. Rada Europejska zaapelowała do Rady o kontynuowanie prac nad wnioskiem Komisji w sprawie nowego rodzaju zasobów własnych opartych na podatku od wartości dodanej (VAT), aby uczynić go jak najprostszym i jak najbardziej przejrzystym, aby wzmocnić związek z unijną polityką VAT i faktycznymi wpływami z VAT oraz aby zapewnić równe traktowanie podatników we wszystkich państwach członkowskich.

(4) W czerwcu 2017 r. Komisja przyjęła dokument otwierający debatę na temat przyszłości finansów UE. Komisja zaproponowała w nim szereg możliwości bardziej widocznego powiązania zasobów własnych z politykami Unii, w szczególności dotyczącymi jednolitego rynku i zrównoważonego wzrostu. Zgodnie z tym dokumentem przy wprowadzaniu nowych zasobów własnych należy zwrócić uwagę na przejrzystość, prostotę i stabilność tych zasobów, ich spójność z celami unijnej polityki, ich wpływ na konkurencyjność i zrównoważony wzrost oraz ich sprawiedliwy podział między państwa członkowskie.

(5) Obecny system określania zasobów własnych opartych na VAT był krytykowany wielokrotnie przez Trybunał Obrachunkowy, Parlament Europejski i państwa członkowskie jako zbyt skomplikowany. Rada Europejska obradująca w dniach od 17 do 21 lipca 2020 r. stwierdziła zatem, że należy uprościć obliczanie tych zasobów własnych.

(6) Rada Europejska obradująca w dniach od 17 do 21 lipca 2020 r. stwierdziła, że w celu lepszego dostosowania unijnych instrumentów finansowania do priorytetów politycznych, lepszego odzwierciedlenia znaczenia budżetu ogólnego Unii („budżet Unii") dla funkcjonowania jednolitego rynku, lepszego wsparcia celów polityk Unii i zmniejszenia wkładów państw członkowskich do rocznego budżetu Unii opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB), w nadchodzących latach Unia będzie dążyć do zreformowania systemu zasobów własnych i wprowadzenia nowych zasobów własnych.

([1]) Opinia z dnia 16 września 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w *Dzienniku Urzędowym*).

(7) Jako pierwszy krok należy wprowadzić nową kategorię zasobów własnych opartych na krajowych wkładach obliczonych na podstawie odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi. Zgodnie z europejską strategią w dziedzinie tworzyw sztucznych budżet Unii może przyczynić się do zmniejszenia zanieczyszczenia pochodzącego z odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych. Zasoby własne oparte na krajowych wkładach, które są proporcjonalne do ilości odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, które nie są poddawane recyklingowi w poszczególnych państwach członkowskich, będą stanowiły zachętę do zmniejszenia zużycia jednorazowych produktów z tworzyw sztucznych oraz promowania recyklingu i gospodarki o obiegu zamkniętym. Jednocześnie, zgodnie z zasadą pomocniczości, państwa członkowskie będą mogły podjąć kroki, jakie uznają za najbardziej odpowiednie do realizacji tych celów. Aby uniknąć nadmiernego regresywnego wpływu na wkłady krajowe, w odniesieniu do wkładów państw członkowskich, których DNB na mieszkańca w 2017 r. był niższy od średniej unijnej, należy zastosować roczną obniżkę ryczałtową. Obniżka ta powinna odpowiadać 3,8 kilogramom pomnożonym przez liczbę ludności danego państwa członkowskiego w 2017 r.

(8) Rada Europejska obradująca w dniach od 17 do 21 lipca 2020 r. odnotowała, że jako podstawę dodatkowych zasobów własnych Komisja przedstawi w pierwszym półroczu 2021 r. wniosek w sprawie mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO_2 oraz wniosek w sprawie opłaty cyfrowej w celu ich wprowadzenia najpóźniej do dnia 1 stycznia 2023 r. Rada Europejska zwróciła się do Komisji o przedstawienie zmienionego wniosku w sprawie unijnego systemu handlu uprawnieniami, z możliwością rozszerzenia go na sektor lotniczy i morski. Stwierdziła, że w czasie trwania wieloletnich ram finansowych na okres 2021–2027 („WRF 2021–2027") Unia będzie pracować nad wprowadzeniem innych zasobów własnych, które mogą obejmować podatek od transakcji finansowych.

(9) Rada Europejska obradująca w dniach od 17 do 21 lipca 2020 r. stwierdziła, że ustaleniami dotyczącymi zasobów własnych powinny kierować ogólne cele prostoty, przejrzystości i sprawiedliwości, w tym sprawiedliwego podziału obciążeń. Stwierdziła też, że z korekt ryczałtowych obniżających roczny wkład oparty na DNB za okres 2021–2027 mają skorzystać Dania, Niderlandy, Austria i Szwecja, oraz w kontekście wsparcia na rzecz odbudowy i odporności, także Niemcy.

(10) Państwa członkowskie powinny zatrzymać – na poczet kosztów poboru – 25 % pobranych przez siebie kwot z tradycyjnych zasobów własnych.

(11) Włączeniu Europejskiego Funduszu Rozwoju do budżetu Unii powinno towarzyszyć podwyższenie pułapów zasobów własnych ustanowionych w niniejszej decyzji. Aby Unia była w stanie wypełniać w każdych okolicznościach swoje zobowiązania finansowe, nawet w okresie pogorszenia koniunktury gospodarczej, niezbędne jest zapewnienie wystarczającego marginesu między płatnościami a pułapem zasobów własnych.

(12) Należy zachować wystarczający margines w ramach pułapów zasobów własnych, aby Unia mogła pokryć wszystkie swoje zobowiązania finansowe i warunkowe, których termin zapadalności przypada na dany rok. Łączna kwota zasobów własnych przydzielonych Unii na pokrycie rocznych środków na płatności nie powinna przekroczyć 1,40 % sumy DNB wszystkich państw członkowskich. Łączna roczna kwota wpisanych do budżetu Unii środków na zobowiązania nie powinna przekroczyć 1,46 % sumy DNB wszystkich państw członkowskich.

(13) W celu utrzymania niezmienionej kwoty zasobów finansowych oddawanych do dyspozycji Unii, należy dostosować pułapy zasobów własnych w odniesieniu do środków na płatności i środków na zobowiązania, wyrażone jako procent DNB, w przypadku zmian do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 [2], które powodują istotne zmiany poziomu DNB.

(14) Skutki gospodarcze kryzysu związanego z COVID-19 uwydatniły znaczenie zapewnienia, że Unia ma dostateczną zdolność finansową na wypadek wstrząsów gospodarczych. Unia musi sobie zapewnić środki umożliwiające realizację zakładanych celów. Potrzebne są zasoby finansowe na wyjątkową skalę, aby można było zaradzić skutkom kryzysu związanego z COVID-19 bez dodatkowego obciążania finansów państw członkowskich w sytuacji, w której ich budżety są już pod ogromną presją w związku z koniecznością sfinansowania krajowych środków gospodarczych i społecznych związanych z kryzysem. Konieczna jest zatem wyjątkowa reakcja na szczeblu Unii. W związku z tym należy na zasadzie wyjątku upoważnić Komisję do tymczasowego zaciągnięcia w imieniu Unii pożyczek na rynkach kapitałowych do wysokości 750 000 mln EUR w cenach z 2018 r. Z tej kwoty maksymalnie 360 000 mln EUR w cenach z 2018 r. pożyczonych środków finansowych byłoby przeznaczone na udzielanie pożyczek, a maksymalnie 390 000 mln EUR w cenach z 2018 r. pożyczonych środków finansowych byłoby przeznaczone na wydatki, obie kwoty wyłącznie w celu zaradzenia skutkom kryzysu związanego z COVID-19.

(15) Ta wyjątkowa reakcja powinna zaradzić skutkom kryzysu związanego z COVID-19 i zapobiec jego nawrotowi. W związku z tym wsparcie należy ograniczyć w czasie, a większość środków finansowych należy zapewnić w okresie następującym bezpośrednio po kryzysie, co oznacza, że zobowiązania prawne w ramach danego programu finansowanego z tych dodatkowych zasobów należy zaciągnąć przed dniem 31 grudnia 2023 r. Zatwierdzenie płatności na podstawie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności będzie uzależnione od zadowalającego osiągnięcia odnośnych celów pośrednich i końcowych określonych w planie odbudowy i zwiększania odporności; osiągnięcie tych celów zostanie poddane ocenie zgodnie z odpowiednią procedurą określoną w rozporządzeniu ustanawiającym Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, w myśl konkluzji Rady Europejskiej, która odbyła się w dniach od 17 do 21 lipca 2020 r.

---

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1).

(16) Aby pokryć zobowiązania wynikające z planowanego zaciągania pożyczek, konieczne jest nadzwyczajne i tymczasowe zwiększenie pułapów zasobów własnych. W związku z tym, wyłącznie w celu pokrycia wszystkich zobowiązań Unii wynikających z pożyczek zaciągniętych w celu zaradzenia skutkom kryzysu związanego z COVID-19, pułap środków na płatności i pułap środków na zobowiązania powinny zostać zwiększone o 0,6 punktu procentowego każdy. Uprawnienie Komisji do zaciągania, w imieniu Unii, pożyczek na rynkach kapitałowych w wyłącznym celu sfinansowania środków mających zaradzić skutkom kryzysu związanego z COVID-19 jest ściśle związane z podwyższeniem pułapu zasobów własnych przewidzianym w niniejszej decyzji, a ostatecznie z funkcjonowaniem systemu zasobów własnych Unii. W związku z tym w niniejszej decyzji należy przewidzieć takie uprawnienie. Bezprecedensowy charakter tej operacji i wyjątkowa kwota środków finansowych, które mają być pożyczone wymagają pewności co do ogólnej wielkości zobowiązania Unii i podstawowej charakterystyki jego spłaty, a także realizacji zróżnicowanej strategii zaciągania pożyczek.

(17) Zwiększenie pułapów zasobów własnych jest konieczne, ponieważ bez tego pułapy te nie byłyby wystarczające, aby zapewnić dostępność odpowiednich zasobów, których Unia potrzebuje do pokrycia zobowiązań wynikających z wyjątkowego i tymczasowego uprawnienia do zaciągania pożyczek. Konieczność korzystania z tego dodatkowego przydziału też będzie miała wyłącznie tymczasowy charakter, ponieważ odnośne zobowiązania finansowe i warunkowe będą się zmniejszać w miarę spłacania pożyczek i zbliżania się terminów zapadalności. W związku z tym zwiększenie powinno wygasnąć w momencie, gdy wszystkie pożyczone środki finansowe zostaną spłacone i wszystkie zobowiązania warunkowe z tytułu pożyczek udzielonych na podstawie tych środków finansowych wygasną, co powinno nastąpić najpóźniej do dnia 31 grudnia 2058 r.

(18) Działania Unii w celu zaradzenia skutkom kryzysu związanego z COVID-19 muszą mieć istotną skalę i nastąpić w stosunkowo krótkim czasie. Działalność w zakresie zaciągania pożyczek musi przebiegać według harmonogramu zgodnego z tymi założeniami. A zatem nowa działalność w zakresie zaciągania pożyczek netto powinna się zakończyć najpóźniej z końcem 2026 r. Po 2026 r. operacje zaciągania pożyczek należy ściśle ograniczyć do operacji refinansujących, tak by zapewnić skuteczne zarządzanie długiem. Wdrażając operacje w ramach zróżnicowanej strategii finansowania, Komisja powinna jak najlepiej wykorzystać zdolności rynków do absorpcji tak znacznej kwoty środków finansowych w postaci pożyczek o różnych terminach zapadalności, w tym finansowania krótkoterminowego do celów zarządzania płynnością, oraz zapewnić jak najkorzystniejsze warunki spłaty. Dodatkowo Komisja powinna regularnie przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wyczerpujące informacje na temat wszystkich aspektów swoich działań w zakresie zarządzania długiem. W momencie gdy harmonogramy płatności dotyczących polityk, które mają być finansowane z pożyczonych środków, będą znane, Komisja przekaże Parlamentowi Europejskiemu i Radzie harmonogram emisji zawierający przewidywane daty i przewidywane wielkości emisji na kolejny rok, a także plan określający przewidywane płatności z tytułu kwoty głównej i odsetek. Komisja powinna regularnie aktualizować ten harmonogram.

(19) Spłata środków finansowych pożyczonych w celu udzielenia bezzwrotnego wsparcia, wsparcia zwrotnego za pośrednictwem instrumentów finansowych lub rezerw na gwarancje budżetowe, jak również spłata należnych odsetek powinna być finansowana z budżetu Unii. Pożyczone środki finansowe, które są wykorzystywane celem udzielenia pożyczek państwom członkowskim, powinny zostać spłacone z kwot otrzymanych od państw członkowskich będących beneficjentami. Należy przydzielić i udostępnić Unii niezbędne zasoby, aby mogła pokrywać wszystkie swoje zobowiązania finansowe i warunkowe wynikające z wyjątkowego i tymczasowego uprawnienia do zaciągania pożyczek w dowolnym roku oraz w dowolnych okolicznościach zgodnie z art. 310 ust. 4 i art. 323 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

(20) Kwoty niewykorzystane do przewidywanych płatności z tytułu odsetek zostaną użyte do celów przedterminowych spłat przed końcem WRF 2021–2027, w kwocie minimalnej, i mogą być zwiększane powyżej tego poziomu pod warunkiem, że po 2021 r. zostaną wprowadzone nowe zasoby własne zgodnie z procedurą określoną w art. 311 akapit trzeci TFUE. Wszystkie zobowiązania zaciągnięte w wyniku tego wyjątkowego i tymczasowego uprawnienia do zaciągania pożyczek powinny zostać w pełni spłacone do dnia 31 grudnia 2058 r. W celu zapewnienia skutecznego zarządzania budżetowego środkami potrzebnymi na pokrycie spłat pożyczonych środków należy przewidzieć możliwość rozłożenia odnośnych zobowiązań budżetowych na roczne raty.

(21) Harmonogram spłat powinien być zgodny z zasadą należytego zarządzania finansami i obejmować łączną wielkość pożyczonych środków finansowych na podstawie uprawnienia przyznanego Komisji w celu zapewnienia stałej i przewidywalnej redukcji zobowiązań w całym okresie. Z tego względu kwoty należne w danym roku od Unii z tytułu spłaty kwoty głównej nie powinny przekraczać 7,5 % kwoty maksymalnej wynoszącej 390 000 mln EUR na wydatki.

(22) Mając na uwadze wyjątkowy, tymczasowy i ograniczony charakter uprawnienia Komisji do zaciągania pożyczek na potrzeby zaradzenia skutkom kryzysu związanego z COVID-19, należy doprecyzować, że co do zasady Unia nie powinna wykorzystywać środków finansowych pożyczonych na rynkach kapitałowych do finansowania wydatków operacyjnych.

(23) Aby zapewnić, by Unia była zawsze w stanie terminowo wywiązywać się ze swoich zobowiązań prawnych wobec stron trzecich, niniejsza decyzja powinna przewidywać szczegółowe przepisy upoważniające Komisję – w okresie tymczasowego zwiększenia pułapów zasobów własnych – do wzywania państw członkowskich do tymczasowego udostępnienia odpowiednich zasobów pieniężnych, w przypadku gdy zatwierdzone środki zapisane w budżecie Unii okażą się niewystarczające, by pokryć zobowiązania wynikające z zaciągniętych pożyczek w związku z tymczasowym zwiększeniem pułapów. Komisja powinna – jako rozwiązanie stosowane w ostateczności – mieć możliwość wezwania do udostępnienia zasobów pieniężnych jedynie wtedy, gdyby nie była w stanie zapewnić koniecznej płynności poprzez uruchomienie innych środków aktywnego zarządzania płynnością, w tym w razie potrzeby poprzez

wykorzystanie finansowania krótkoterminowego na rynkach kapitałowych, by zapewnić terminowe wywiązanie się z zobowiązań Unii wobec pożyczkodawców. Należy przewidzieć, by Komisja ogłaszała takie wezwania skierowane do państw członkowskich z należytym wyprzedzeniem i by były one ściśle proporcjonalne do szacowanych dochodów budżetu poszczególnych państw członkowskich i, w każdym przypadku, ograniczone do ich udziału w ramach tymczasowo zwiększonego pułapu zasobów własnych, tj. 0,6 % DNB państw członkowskich. Jeżeli jednak państwo członkowskie w określonym terminie nie zastosuje się do wezwania, w całości lub w części, lub poinformuje Komisję, że nie będzie w stanie się do niego zastosować, Komisja i tak powinna być upoważniona, na zasadzie tymczasowej, do wystąpienia z dodatkowymi wezwaniami do innych państw członkowskich, z zachowaniem proporcjonalności. Należy przewidzieć maksymalna kwotę roczną, jaka może być przedmiotem wezwania Komisji skierowanego do poszczególnych państw członkowskich. Oczekuje się, że Komisja przedłoży niezbędne wnioski na potrzeby zapisywania wydatków pokrywanych z kwot zasobów pieniężnych tymczasowo udostępnionych przez państwa członkowskie w budżecie Unii, aby zapewnić, by zasoby te zostały uwzględnione na jak najwcześniejszym etapie do celów wpłacenia zasobów własnych na rachunek przez państwa członkowskie, tzn. zgodnie z mającymi zastosowanie ramami prawnymi, a zatem według odnośnych kluczy DNB i bez uszczerbku dla innych zasobów własnych i innych dochodów.

(24) Na podstawie art. 311 akapit czwarty TFUE przyjęte zostanie rozporządzenie Rady ustanawiające środki wykonawcze w odniesieniu do systemu zasobów własnych Unii. Środki takie powinny obejmować przepisy o charakterze ogólnym i technicznym, które mają zastosowanie do wszystkich kategorii zasobów własnych. Środki te powinny obejmować szczegółowe zasady obliczania salda i jego zapisywania w budżecie, a także przepisy i ustalenia niezbędne do kontrolowania i nadzorowania poboru zasobów własnych.

(25) Niniejsza decyzja powinna wejść w życie dopiero po jej zatwierdzeniu przez wszystkie państwa członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi, a tym samym w pełnym poszanowaniu suwerenności państw. Rada Europejska obradująca w dniach od 17 do 21 lipca 2020 r. zauważyła, że państwa członkowskie zamierzają jak najszybciej przystąpić do zatwierdzenia niniejszej decyzji.

(26) Dla zachowania spójności, ciągłości i pewności prawa należy ustanowić przepisy zapewniające płynne przejście z systemu wprowadzonego decyzją Rady 2014/335/UE, Euratom ([3]) na system przewidziany niniejszą decyzją.

(27) Należy uchylić decyzję 2014/335/UE, Euratom.

(28) Do celów niniejszej decyzji wszystkie kwoty pieniężne należy wyrazić w euro.

(29) Ze względu na konieczność pilnego umożliwienia zaciągania pożyczek w celu sfinansowania działań mających na celu zaradzenie skutkom kryzysu COVID-19 niniejsza decyzja powinna wejść w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca od otrzymania ostatniego z powiadomień o zakończeniu procedur przyjęcia niniejszej decyzji.

(30) Aby zapewnić przejście na zmieniony system zasobów własnych i zbieżności niniejszej decyzji w czasie z rokiem budżetowym, niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej decyzji ustanawia się zasady przydziału zasobów własnych Unii w celu zapewnienia finansowania rocznego budżetu Unii.

Artykuł 2

Kategorie zasobów własnych i specjalne metody ich obliczania

1. Na zasoby własne zapisane w budżecie Unii składają się dochody pochodzące z następujących źródeł:

a) tradycyjne zasoby własne składające się z opłat, składek, kwot dodatkowych lub wyrównawczych, kwot lub czynników dodatkowych, ceł pobieranych na podstawie wspólnej taryfy celnej i innych ceł, które zostały lub zostaną ustanowione przez instytucje Unii w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi, ceł na produkty objęte nieobowiązującym już Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, a także wkładów i innych opłat przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynków cukru;

([3]) Decyzja Rady 2014/335/UE, Euratom z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 105).

b) zastosowanie jednolitej stawki poboru w wysokości 0,30 % dla wszystkich państw członkowskich do całkowitej kwoty wpływów z VAT pobranych w odniesieniu do wszystkich dostaw podlegających opodatkowaniu podzielonej przez średnią ważoną stawkę VAT obliczoną dla odnośnego roku kalendarzowego, jak przewidziano w rozporządzeniu Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 ([4]). Dla każdego państwa członkowskiego podstawa VAT, którą należy uwzględnić w tym celu, nie może przekroczyć 50 % DNB;

c) zastosowanie jednolitej stawki poboru do masy odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych wytworzonych w poszczególnych państwach członkowskich, która nie została poddana recyklingowi. Jednolita stawka poboru wynosi 0,80 EUR za kilogram. W odniesieniu do niektórych państw członkowskich stosuje się roczną obniżkę ryczałtową, jak określono w ust. 2 akapit trzeci;

d) zastosowanie jednolitej stawki poboru, którą należy określić zgodnie z procedurą budżetową z uwzględnieniem łącznej kwoty wszystkich innych dochodów, do sumy DNB wszystkich państw członkowskich.

2. Do celów ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu „tworzywa sztuczne" oznaczają polimer w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ([5]), do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje; „odpady opakowaniowe" i „recykling" mają znaczenie przypisane tym terminom odpowiednio w art. 3 pkt 2) i 2c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE ([6]) i w decyzji Komisji 2005/270/WE ([7]).

Masę odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, które nie są poddawane recyklingowi, oblicza się jako różnicę między masą odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych wytwarzanych w państwie członkowskim w danym roku a masą odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, które są poddawane recyklingowi w danym roku, określoną zgodnie z dyrektywą 94/62/WE.

Następujące państwa członkowskie mają prawo do rocznej obniżki ryczałtowej, wyrażonej w cenach bieżących, która ma być stosowana odpowiednio do ich wkładu, o którym mowa w ust. 1 lit. c), w kwotach: 22 mln EUR dla Bułgarii, 32,1876 mln EUR dla Czech, 4 mln EUR dla Estonii, 33 mln EUR dla Grecji, 142 mln EUR dla Hiszpanii, 13 mln EUR dla Chorwacji, 184,0480 mln EUR dla Włoch, 3 mln EUR dla Cypru, 6 mln EUR dla Łotwy, 9 mln EUR dla Litwy, 30 mln EUR dla Węgier, 1,4159 mln EUR dla Malty, 117 mln EUR dla Polski, 31,3220 mln EUR dla Portugalii, 60 mln EUR dla Rumunii, 6,2797 mln EUR dla Słowenii i 17 mln EUR dla Słowacji.

3. Do celów ust. 1 lit. d) jednolita stawka poboru ma zastosowanie do DNB każdego państwa członkowskiego.

DNB, o którym mowa w ust. 1 lit. d), oznacza DNB za dany rok w cenach rynkowych, podany przez Komisję w ramach stosowania rozporządzenia (UE) nr 549/2013.

4. W okresie 2021–2027 następujące państwa członkowskie korzystają z obniżki brutto swoich rocznych wkładów opartych na DNB zgodnie z ust. 1 lit. d) w kwotach: 565 mln EUR dla Austrii, 377 mln EUR dla Danii, 3 671 mln EUR dla Niemiec, 1 921 mln EUR dla Niderlandów i 1 069 mln EUR dla Szwecji. Powyższe kwoty są mierzone w cenach z 2020 r. i dostosowywane do cen bieżących przez zastosowanie najbardziej aktualnego deflatora produktu krajowego brutto dla Unii wyrażonego w euro, podanego przez Komisję, który jest dostępny w chwili opracowywania projektu budżetu. Te obniżki brutto są finansowane przez wszystkie państwa członkowskie.

5. Jeżeli na początku roku budżetowego budżet Unii nie został jeszcze przyjęty, do czasu wejścia w życie nowych stawek nadal stosuje się poprzednie jednolite stawki poboru zasobów opartych na DNB.

Artykuł 3

Pułap zasobów własnych

1. Łączna kwota zasobów własnych przydzielonych Unii na pokrycie rocznych środków na płatności nie może przekroczyć 1,40 % sumy DNB wszystkich państw członkowskich.

2. Łączna kwota rocznych środków na zobowiązania zapisana w budżecie Unii nie może przekroczyć 1,46 % sumy DNB wszystkich państw członkowskich.

([4]) Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 z dnia 29 maja 1989 r. sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 155 z 7.6.1989, s. 9).

([5]) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

([6]) Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).

([7]) Decyzja Komisji 2005/270/WE z dnia 22 marca 2005 r. ustanawiająca formaty w odniesieniu do systemu baz danych zgodnie z dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 86 z 5.4.2005, s. 6).

3. Zachowuje się odpowiedni stosunek środków na zobowiązania do środków na płatności dla zagwarantowania ich kompatybilności i umożliwienia przestrzegania w kolejnych latach pułapu określonego w ust. 1.

4. W przypadku gdy zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 549/2013 powodują istotne zmiany poziomu DNB, Komisja przelicza pułapy ustalone w ust. 1 i 2, tymczasowo zwiększone zgodnie z art. 6, według następującego wzoru:

$$x\,\%\ (y\,\%) \times \frac{GNI_{t\text{-}2} + GNI_{t\text{-}1} + GNI_t\ ESA\ bieżący}{DGNI_{t\text{-}2} + GNI_{t\text{-}1} + GNI_t\ ESA\ zmieniony}$$

gdzie:

— „x” oznacza pułap zasobów własnych na środki na płatności;

— „y” – pułap zasobów własnych na środki na zobowiązania;

— „t” oznacza ostatni pełny rok, za który dostępne są dane określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/516 ([8]);

— „ESA” oznacza europejski system rachunków narodowych i regionalnych w Unii.

Artykuł 4

Wykorzystanie środków finansowych pożyczonych na rynkach kapitałowych

Unia nie wykorzystuje środków finansowych pożyczonych na rynkach kapitałowych do finansowania wydatków operacyjnych.

Artykuł 5

Nadzwyczajne i tymczasowe środki dodatkowe w celu zaradzenia skutkom kryzysu związanego z COVID-19

1. Wyłącznie w celu zaradzenia skutkom kryzysu związanego z COVID-19 poprzez zastosowanie rozporządzenia Rady ustanawiającego Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy i zawartych w nim przepisów sektorowych:

a) Komisja jest uprawniona do zaciągnięcia w imieniu Unii pożyczek na rynkach kapitałowych do wysokości 750 000 mln EUR w cenach z 2018 r. Operacje zaciągania pożyczek przeprowadzane są w euro;

b) maksymalnie 360 000 mln EUR w cenach z 2018 r. pożyczonych środków finansowych może być wykorzystane na udzielanie pożyczek oraz, w drodze odstępstwa od art. 4, maksymalnie 390 000 mln EUR w cenach z 2018 r. pożyczonych środków finansowych może być wykorzystane na wydatki.

Kwota, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a), jest dostosowywana na podstawie stałego deflatora w wysokości 2 % rocznie. Każdego roku Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wysokości dostosowanej kwoty.

Komisja zarządza zaciągniętymi pożyczkami, o których mowa w ust. 1 lit. a) akapit pierwszy, w taki sposób, by po 2026 r. nie zaciągać już nowych pożyczek netto.

2. Spłata kwoty głównej środków finansowych pożyczonych do wykorzystania na wydatki, o których mowa w ust. 1 lit. b) akapit pierwszy niniejszego artykułu, oraz odnośnych należnych odsetek jest pokrywana z budżetu Unii. Zgodnie z art. 112 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 2018/1046 te zobowiązania budżetowe można rozbić na kilka rocznych rat ([9]).

Spłata środków finansowych, o których mowa w ust. 1 lit. a) akapit pierwszy niniejszego artykułu, musi być zaplanowana w czasie, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, tak aby zapewnić stałą i przewidywalną redukcję zobowiązań. Spłaty kwoty głównej środków finansowych muszą rozpocząć się przed końcem okresu WRF 2021–2027, w kwocie minimalnej, w zakresie, w jakim pozwalają na to kwoty niewykorzystane do płatności z tytułu odsetek należnych z tytułu pożyczek, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, z należytym uwzględnieniem procedury określonej w art. 314 TFUE. Wszystkie zobowiązania zaciągnięte w wyniku wyjątkowego i tymczasowego uprawnienia Komisji do zaciągania pożyczek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, powinny zostać w pełni spłacone najpóźniej do dnia 31 grudnia 2058 r.

([8]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/516 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych oraz uchylające dyrektywę Rady 89/130/EWG, Euratom i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 (rozporządzenie DNB) (Dz.U. L 91 z 29.3.2019, s. 19).

([9]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Kwoty należne w danym roku od Unii z tytułu spłaty kwoty głównej środków finansowych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, nie mogą przekraczać 7,5 % kwoty maksymalnej wykorzystywanej na wydatki, o której mowa w ust. 1 lit. b) akapit pierwszy.

3. Komisja dokonuje koniecznych ustaleń w zakresie zarządzania operacjami zaciągania pożyczek. Komisja regularnie przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wyczerpujące informacje na temat wszystkich aspektów swojej strategii zarządzania długiem. Komisja opracuje harmonogram emisji zawierający przewidywane daty i wielkości emisji na kolejny rok, a także plan określający przewidywane płatności z tytułu kwoty głównej i odsetek, i przekaże go Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Komisja regularnie aktualizuje ten harmonogram.

Artykuł 6

Nadzwyczajne i tymczasowe zwiększenie pułapów zasobów własnych na przydział zasobów koniecznych do zaradzenia skutkom kryzysu związanego z COVID-19

Każdy z pułapów określonych w art. 3 ust. 1 i 2 zostaje tymczasowo podwyższony o 0,6 punktu procentowego wyłącznie w celu pokrycia wszystkich zobowiązań Unii wynikających z zaciągniętych pożyczek, o których mowa w art. 5, aż do momentu wygaśnięcia wszystkich takich zobowiązań, a najpóźniej do dnia 31 grudnia 2058 r.

Zwiększenie pułapów zasobów własnych nie może być wykorzystywane do pokrycia żadnych innych zobowiązań Unii.

Artykuł 7

Zasada uniwersalności

Dochody, o których mowa w art. 2, wykorzystywane są, bez rozróżniania, na finansowanie wszystkich wydatków zapisanych w rocznym budżecie Unii.

Artykuł 8

Przenoszenie nadwyżki

Wszelkie nadwyżki dochodów Unii w stosunku do całkowitych rzeczywistych wydatków podczas roku budżetowego przenosi się na kolejny rok budżetowy.

Artykuł 9

Pobór zasobów własnych i udostępnianie ich Komisji

1. Zasoby własne, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), pobierane są przez państwa członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi. Państwa członkowskie dostosowują te przepisy w stosownych przypadkach tak, by spełniały one wymagania określone w przepisach unijnych.

Komisja analizuje odpowiednie przepisy krajowe przekazywane jej przez państwa członkowskie, przekazuje państwom członkowskim dostosowania, które uważa za niezbędne w celu zapewnienia zgodności tych przepisów z przepisami unijnymi, oraz – w razie potrzeby – składa sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2. Państwa członkowskie zatrzymują – na poczet kosztów poboru – 25 % kwot, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a).

3. Państwa członkowskie udostępniają Komisji zasoby własne przewidziane w art. 2 ust. 1 niniejszej decyzji zgodnie z rozporządzeniami przyjętymi na mocy art. 322 ust. 2 TFUE.

4. Bez uszczerbku dla art. 14 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 ([10]), w przypadku gdy zatwierdzone środki zapisane w budżecie Unii nie są wystarczające do wywiązania się przez Unię z zobowiązań z tytułu zaciągniętych pożyczek, o których mowa w art. 5 niniejszej decyzji, a Komisja nie jest w stanie zapewnić koniecznej płynności poprzez uruchomienie innych środków przewidzianych w ustaleniach finansowych mających zastosowanie do takich pożyczek odpowiednio szybko, by zapewnić wywiązanie się z zobowiązań Unii, w tym poprzez środki aktywnego zarządzania płynnością oraz, w razie potrzeby, poprzez wykorzystanie finansowania krótkoterminowego na rynkach kapitałowych zgodnie z warunkami i limitami określonymi w art. 5 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy i art. 5 ust. 2 niniejszej decyzji, państwa

([10]) Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych (Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 39).

członkowskie udostępniają Komisji – jako rozwiązanie ostateczne – zasoby niezbędne na ten cel. W takich przypadkach ust. 5–9 niniejszego artykułu mają zastosowanie w drodze odstępstwa od art. 14 ust. 3 i art. 14 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 609/2014.

5. Z zastrzeżeniem art. 14 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014 Komisja może wezwać państwa członkowskie, by tymczasowo zapewniły kwotę stanowiącą różnicę między ogółem aktywów a potrzebami gotówkowymi, proporcjonalnie do szacowanych dochodów budżetu uzyskanych od każdego z nich. Komisja informuje państwa członkowskie o takich wezwaniach z należytym wyprzedzeniem. Komisja ustanowi zorganizowany dialog na temat harmonogramów emisji i spłat z krajowymi organami odpowiedzialnymi za zarządzanie długiem i zasobami finansowymi Skarbu Państwa.

W przypadku gdy państwo członkowskie w określonym terminie nie zastosuje się do wezwania, w całości lub w części, lub poinformuje Komisję, że nie będzie w stanie się do niego zastosować, aby pokryć część przypadającą na to państwo członkowskie Komisja jest uprawniona, na zasadzie tymczasowej, do wystąpienia do pozostałych państw członkowskich z dodatkowymi wezwaniami. Takie wezwania muszą być proporcjonalne do szacowanych dochodów budżetu uzyskanych od każdego z tych pozostałych państw członkowskich. Państwo członkowskie, które nie zastosowało się do wezwania, nadal pozostaje zobowiązane do zastosowania się do niego.

6. Maksymalna łączna roczna kwota zasobów pieniężnych, o którą można wystąpić z wezwaniem do poszczególnych państw członkowskich na mocy ust. 5, nie może w żadnym przypadku przekroczyć odpowiedniego udziału tego państwa opartego na DNB w nadzwyczajnym i tymczasowym zwiększeniu pułapu zasobów własnych, o którym mowa w art. 6. W tym celu względny udział oparty na DNB oblicza się jako udział w łącznym DNB Unii, wynikający z odpowiedniej kolumny w części dotyczącej dochodów w ostatnim przyjętym rocznym budżecie Unii.

7. Wszelkie zasoby pieniężne zapewnione na podstawie ust. 5 i 6 są niezwłocznie rekompensowane zgodnie z mającymi zastosowanie ramami prawnymi dotyczącymi budżetu Unii.

8. Wydatki pokryte z kwot zasobów pieniężnych udostępnionych tymczasowo przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 5 niezwłocznie zapisuje się w budżecie Unii, aby zapewnić, by związany z tym dochód został uwzględniony na jak najwcześniejszym etapie we wpłacie zasobów własnych na rachunek przez państwa członkowskie zgodnie ze stosownymi przepisami rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014.

9. W ujęciu rocznym stosowanie ust. 5 nie może prowadzić do wezwań do udostępnienia zasobów pieniężnych powyżej pułapów zasobów własnych, o których mowa w art. 3, zwiększonych zgodnie z art. 6.

Artykuł 10

Środki wykonawcze

Rada, , ustanawia środki wykonawcze zgodnie z procedurą określoną w art. 311 akapit czwarty TFUE w odniesieniu do następujących elementów systemu zasobów własnych Unii:

a) procedury obliczania i zapisywania w budżecie rocznego salda budżetowego zgodnie z art. 8;

b) przepisów i ustaleń koniecznych do kontrolowania i nadzorowania poboru zasobów własnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 oraz wszelkich odpowiednich wymogów sprawozdawczych.

Artykuł 11

Przepisy końcowe i przejściowe

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 traci moc decyzja 2014/335/UE, Euratom. Wszelkie odesłania do decyzji Rady 70/243/EWWiS, EWG, Euratom ([11]), decyzji Rady 85/257/EWG, Euratom ([12]), decyzji Rady 88/376/EWG, Euratom ([13]), decyzji Rady 94/728/WE, Euratom ([14]), decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom ([15]), decyzji Rady 2007/436/WE, Euratom ([16]) lub decyzji 2014/335/UE, Euratom uznaje się za odesłania do niniejszej decyzji, odesłania do uchylonej decyzji odczytuje się zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku do niniejszej decyzji.

([11]) Decyzja Rady 70/243/EWWiS, EWG, Euratom z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie zastąpienia wkładów finansowych państw członkowskich zasobami własnymi Wspólnot (Dz.U. L 94 z 28.4.1970, s. 19).

([12]) Decyzja Rady 85/257/EWG, Euratom z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot (Dz.U. L 128 z 14.5.1985, s. 15).

([13]) Decyzja Rady 88/376/EWG, Euratom z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 185, 15.7.1988, s. 24).

([14]) Decyzja Rady 94/728/WE, Euratom z dnia 31 października 1994 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 293 z 12.11.1994, s. 9).

([15]) Decyzja Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 253 z 7.10.2000, s. 42).

([16]) Decyzja Rady 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17).

2. Art. 2, 4 i 5 decyzji 94/728/WE, Euratom, art. 2, 4 i 5 decyzji 2000/597/WE, Euratom, art. 2, 4 i 5 decyzji 2007/436/WE, Euratom i art. 2, 4 i 5 decyzji 2014/335/UE, Euratom stosuje się nadal do obliczania i dostosowywania dochodów pochodzących ze stosowania stawki poboru do podstawy VAT określanej w sposób jednolity i mieszczącej się w przedziale od 50 % do 55 % PNB lub DNB każdego państwa członkowskiego, zależnie od danego roku, do obliczania korekt przyznanych Zjednoczonemu Królestwu z tytułu zakłóceń równowagi budżetowej w latach 1995–2020 i do obliczania finansowania przez inne państwa członkowskie korekt przyznanych Zjednoczonemu Królestwu.

3. Państwa członkowskie zatrzymują nadal na poczet kosztów poboru 10 % kwot, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) i które powinny były zostać udostępnione przez państwa członkowskie przed dniem 28 lutego 2001 r., zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi.

4. Państwa członkowskie zatrzymują nadal na poczet kosztów poboru 25 % kwot, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) i które powinny były zostać udostępnione przez państwa członkowskie między dniem 1 marca 2001 r. a dniem 28 lutego 2014 r., zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi.

5. Państwa członkowskie zatrzymują nadal na poczet kosztów poboru 20 % kwot, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) i które powinny były zostać udostępnione przez państwa członkowskie między dniem 1 marca 2014 r. a dniem 28 lutego 2021 r., zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi.

6. Na potrzeby niniejszej decyzji wszystkie kwoty pieniężne muszą być wyrażone w euro.

Artykuł 12

Wejście w życie

Sekretarz Generalny Rady powiadamia o niniejszej decyzji państwa członkowskie.

Państwa członkowskie bezzwłocznie powiadamiają Sekretarza Generalnego Rady o zakończeniu procedur związanych z przyjęciem niniejszej decyzji zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po otrzymaniu ostatniego z powiadomień, o których mowa w akapicie drugim.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Artykuł 13

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Decyzja 2014/335/UE, Euratom	Niniejsza decyzja
art. 1	art. 1
art. 2 ust. 1 lit. a)	art. 2 ust. 1 lit. a)
art. 2 ust. 1 lit. b)	art. 2 ust. 1 lit. b)
	art. 2 ust. 1 lit. c)
art. 2 ust. 1 lit. c)	art. 2 ust. 1 lit. d)
art. 2 ust. 2	
-	art. 2 ust. 2
art. 2 ust. 3	art. 9 ust. 2
art. 2 ust. 4	art. 2 ust. 1 lit. b)
art. 2 ust. 5	art. 2 ust. 3, akapit pierwszy i art. 2 ust. 4
art. 2 ust. 6	art. 2 ust. 5
art. 2 ust. 7	art. 2 ust. 3, akapit drugi i art. 3 ust. 4
art. 3 ust. 1	art. 3 ust. 1
art. 3 ust. 2	art. 3 ust. 2 i 3
art. 3 ust. 3	
art. 3 ust. 4	art. 3 ust. 4
art. 4	
	art. 4
art. 5	
	art. 5
	art. 6
art. 6	art. 7
art. 7	art. 8
art. 8 ust. 1	art. 9 ust. 1
art. 8 ust. 2	art. 9 ust. 3
	art. 9 ust. 4–9
art. 9	art. 10
art. 10 ust. 1	art. 11ust. 1
art. 10 ust. 2	art. 11 ust. 2
art. 10 ust. 3	art. 11ust. 3
art. 10 ust. 3 akapit drugi	art. 11ust. 4
	art. 11ust. 5
art. 10 ust. 4	art. 11 ust. 6
art. 11	art. 12
art. 12	-
	art. 13

I

(Legislative acts)

DECISIONS

COUNCIL DECISION (EU, Euratom) 2020/2053

of 14 December 2020

on the system of own resources of the European Union and repealing Decision 2014/335/EU, Euratom

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on the Functioning of the European Union, and in particular the third paragraph of Article 311 thereof,

Having regard to the Treaty establishing the European Atomic Energy Community, and in particular Article 106a thereof,

Having regard to the proposal from the European Commission,

After transmission of the draft legislative act to the national parliaments,

Having regard to the opinion of the European Parliament [1],

Acting in accordance with a special legislative procedure,

Whereas:

(1) The system of own resources of the Union must ensure adequate resources for the orderly development of the policies of the Union, subject to the need for strict budgetary discipline. The development of the system of own resources can and should also contribute, to the greatest extent possible, to the development of the policies of the Union.

(2) The Lisbon Treaty introduced changes to the provisions related to the system of own resources of the Union which enable the abolition of an existing category of own resources and the establishment of a new category.

(3) The European Council of 7 and 8 February 2013 called upon the Council to continue working on the proposal of the Commission for a new own resource based on value added tax (VAT) to make it as simple and transparent as possible, to strengthen the link with Union VAT policy and the actual VAT receipts, and to ensure equal treatment of taxpayers in all Member States.

(4) In June 2017 the Commission adopted a reflection paper on the future of EU finances. In it, the Commission proposed a range of options linking own resources more visibly to Union policies, in particular to the single market and to sustainable growth. According to the paper, in introducing new own resources, attention should be paid to their transparency, simplicity and stability, their consistency with Union policy objectives, their impact on competitiveness and sustainable growth, and their equitable breakdown among Member States.

(5) The present system for determining the VAT-based own resource has been criticised repeatedly by the Court of Auditors, the European Parliament and Member States as overly complex. The European Council of 17 to 21 July 2020 has therefore concluded that it is appropriate to simplify the calculation of that own resource.

(6) In order to better align the Union's financing instruments with its policy priorities, to better reflect the role of the general budget of the Union ('the Union budget') in the functioning of the single market, to better support the objectives of Union policies and to reduce Member States' contributions based on gross national income (GNI) to the Union's annual budget, the European Council of 17 to 21 July 2020 concluded that over the coming years the Union would work towards reforming the system of own resources and introduce new own resources.

[1] Opinion of 16 September 2020 (not yet published in the Official Journal).

(7) As a first step, a new category of own resources based on national contributions calculated on the basis of non-recycled plastic packaging waste should be introduced. In accordance with the European strategy for plastics, the Union budget can contribute to reduce pollution from plastic packaging waste. An own resource which is based on national contributions that are proportional to the quantity of plastic packaging waste that is not recycled in each Member State will provide an incentive to reduce the consumption of single-use plastics, foster recycling and boost the circular economy. At the same time, Member States will be free to take the most suitable measures to achieve those goals, in line with the principle of subsidiarity. In order to avoid an excessively regressive impact on national contributions, an adjustment mechanism with an annual lump sum reduction should be applied to contributions of Member States with a GNI per capita in 2017 below the EU average. The reduction should correspond to 3,8 kilograms multiplied by the population in 2017 of the Member States concerned.

(8) The European Council of 17 to 21 July 2020 noted that, as a basis for additional own resources, the Commission will put forward in the first semester of 2021 proposals on a carbon border adjustment mechanism and on a digital levy with a view to their introduction at the latest by 1 January 2023. The European Council invited the Commission to put forward a revised proposal on the EU Emissions Trading System, possibly extending it to the aviation and maritime sectors. It concluded that the Union will, in the course of the multiannual financial framework for the period 2021-2027 ('MFF 2021-2027'), work towards the introduction of other own resources, which may include a Financial Transaction Tax.

(9) The European Council of 17 to 21 July 2020 concluded that the own resources arrangements should be guided by the overall objectives of simplicity, transparency and equity, including fair burden-sharing. It also concluded that Denmark, the Netherlands, Austria and Sweden, and, in the context of the support for the recovery and resilience, as well as Germany, are to benefit from lump sum corrections to their annual GNI-based contributions for the period 2021-2027.

(10) Member States should retain, by way of collection costs, 25 % of the amounts of traditional own resources collected by them.

(11) The integration of the European Development Fund into the Union budget should be accompanied by an increase in the own resources ceilings established in this Decision. A sufficient margin between the payments and the own resources ceiling is necessary to ensure that the Union is able – under any circumstances – to fulfil its financial obligations, even in times of economic downturn.

(12) A sufficient margin should be preserved under the own resources ceilings for the Union to cover all of its financial obligations and contingent liabilities falling due in any given year. The total amount of own resources allocated to the Union to cover annual appropriations for payments should not exceed 1,40 % of the sum of all the Member States' GNIs. The total annual amount of appropriations for commitments entered in the Union budget should not exceed 1,46 % of the sum of all the Member States' GNIs.

(13) In order to keep the amount of financial resources put at the disposal of the Union unchanged, it is appropriate to adjust the own resources ceiling for appropriations for payments and for appropriations for commitments expressed as a percentage of GNI, in the event of amendments to Regulation (EU) No 549/2013 of the European Parliament and of the Council ([2]) which result in significant changes in the level of GNI.

(14) The economic impact of the COVID-19 crisis underlines the importance of ensuring that the Union has sufficient financial capacity in the event of economic shocks. The Union needs to provide itself with the means to attain its objectives. Financial resources on an exceptional scale are required in order to address the consequences of the COVID-19 crisis without increasing the pressure on the finances of the Member States at a moment where their budgets are already under enormous pressure to finance national economic and social measures in relation to the crisis. An exceptional response should therefore take place at Union level. For that reason, it is appropriate to empower the Commission on an exceptional basis to borrow temporarily up to EUR 750 000 million in 2018 prices on capital markets on behalf of the Union. Up to EUR 360 000 million in 2018 prices of the funds borrowed would be used for providing loans and up to EUR 390 000 million in 2018 prices of the funds borrowed would be used for expenditure, both for the sole purpose of addressing the consequences of the COVID-19 crisis.

(15) This exceptional response should address the consequences of the COVID-19 crisis and avoid its re-emergence. Therefore, support should be limited in time and the majority of the funding should be provided in the immediate aftermath of the crisis, meaning that legal commitments of a programme financed by these additional resources should be made by 31 December 2023. The approval of payments under the Recovery and Resilience Facility will be subject to the satisfactory fulfilment of the relevant milestones and targets set out in the Recovery and Resilience Plan, which will be assessed in accordance with the relevant procedure set out in the Regulation establishing a Recovery and Resilience Facility, which reflects the conclusions of the European Council of 17 to 21 July 2020.

([2]) Regulation (EU) No 549/2013 of the European Parliament and of the Council of 21 May 2013 on the European system of national and regional accounts in the European Union (OJ L 174, 26.6.2013, p. 1).

(16) To bear the liability related to the envisaged borrowing of funds, an extraordinary and temporary increase in the own resources ceilings is necessary. Therefore, for the sole purpose of covering all liabilities of the Union resulting from its borrowing to address the consequences of the COVID-19 crisis, the ceiling for appropriations for payments and the ceiling for appropriations for commitments should each be increased by 0,6 percentage points. The empowerment of the Commission to borrow funds on capital markets on behalf of the Union for the sole and exclusive purpose of financing measures to address the consequences of the COVID-19 crisis is closely related to the increase in the own resources ceilings foreseen in this Decision and, ultimately, to the functioning of the system of own resources of the Union. Accordingly, that empowerment should be included in this Decision. The unprecedented nature of this operation and the exceptional amount of the funds to be borrowed call for certainty about the overall volume of the Union's liability and the essential features of its repayment, as well as for the implementation of a diversified borrowing strategy.

(17) The increase in the own resources ceilings is necessary since the ceilings would otherwise not be sufficient to ensure the availability of adequate resources that the Union needs to meet the liabilities resulting from the exceptional and temporary empowerment to borrow funds. The need to have recourse to this additional allocation will also only be temporary since the relevant financial obligations and contingent liabilities will decrease over time as the borrowed funds are repaid and the loans mature. Therefore, the increase should expire when all funds borrowed have been repaid and all contingent liabilities relating to loans provided on the basis of those funds have ceased, which should be by 31 December 2058 at the latest.

(18) Activities of the Union to address the consequences of the COVID-19 crisis need to be significant and must take place over a relatively short period. The borrowing of funds needs to follow this timing. Therefore, new net borrowing activity should stop at the latest at the end of 2026. After 2026 borrowing operations should be strictly limited to refinancing operations to ensure an efficient debt management. The Commission, when implementing the operations through a diversified funding strategy, should make the best use of the capacity of the markets to absorb the borrowing of such significant amounts of funds with different maturities, including short-term financing for the purpose of cash management, and ensuring the most advantageous repayment conditions. In addition, the Commission should regularly and comprehensively inform the European Parliament and the Council about all aspects of its debt management. Once the payment schedules for the policies to be funded by the borrowing are known, the Commission will communicate an issuance calendar containing the expected issuance dates and expected volumes for the forthcoming year as well as a plan setting out the expected principal and interest payments to the European Parliament and the Council. The Commission should update that calendar regularly.

(19) The repayment of funds borrowed for the purpose of providing non-repayable support, providing repayable support through financial instruments or provisioning for budgetary guarantees, as well as payment of the interest due, should be funded by the Union budget. The borrowed funds which are used to provide loans to Member States should be repaid using the sums received from the beneficiary Member States. The necessary resources need to be allocated and made available to the Union for it to be able to cover all of its financial obligations and contingent liabilities resulting from the exceptional and temporary empowerment to borrow funds in any given year and under any circumstances, in compliance with Article 310(4) and Article 323 of the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU).

(20) Amounts not used for interest payments as foreseen will be used for early repayments before the end of the MFF 2021-2027, with a minimum amount, and can be increased above this level provided that new own resources have been introduced after 2021 in accordance with the procedure set out in the third paragraph of Article 311 TFEU. All liabilities incurred by the exceptional and temporary empowerment to borrow funds should be fully repaid by 31 December 2058. In order to ensure the efficient budgetary management of the appropriations needed to cover repayments for the funds borrowed, it is appropriate to provide for the possibility of underlying budgetary commitments being broken down in annual instalments.

(21) The schedule of repayments should respect the principle of sound financial management and cover the entire volume of funds borrowed under the empowerment of the Commission with a view to achieving a steady and predictable reduction of liabilities during the overall period. For that purpose, the amounts due by the Union in a given year for the repayment of the principal should not exceed 7,5 % of the maximum amount of EUR 390 000 million for expenditure.

(22) Given the features of the exceptional, temporary and limited empowerment of the Commission to borrow funds for the purpose of addressing the consequences of the COVID-19 crisis, it should be clarified that, as a rule, the Union should not use funds borrowed on capital markets for the financing of operational expenditure.

(23) In order to ensure that the Union is always able to fulfil its legal obligations in respect of third parties in a timely manner, specific rules should be provided by this Decision authorising the Commission, during the period of the temporary increase in the own resources ceilings, to call on Member States to provisionally make available the relevant cash resources if the authorised appropriations entered in the Union budget are not sufficient to cover

liabilities arising from the borrowing linked to that temporary increase. The Commission should, as its last resort, only be able to call cash resources if it cannot generate the necessary liquidity by activating other measures of active cash management, including, if necessary, through a recourse to short-term financing on capital markets, in order to ensure timely compliance with the Union's obligations towards lenders. It is appropriate to provide that such calls should be announced by the Commission to Member States duly in advance and should be strictly *pro rata* to the estimated budget revenue of each Member State, and in any case, limited to their share of the temporarily increased own resources ceiling, that is 0,6 % of Member States' GNI. However, if a Member State fails, in full or in part, to honour a call on time, or if it notifies the Commission that it will not be able to honour a call, the Commission should nevertheless be authorised on a provisional basis to make additional calls on other Member States on a *pro rata* basis. It is appropriate to provide a maximum amount that the Commission may annually call from a Member State. The Commission is expected to submit the necessary proposals for the purpose of entering the expenditure covered by the amounts of cash resources provisionally provided by the Member States in the Union budget in order to ensure that those resources are taken into account as early as possible for the purpose of crediting own resources to accounts by the Member States, i.e. in accordance with the applicable legal framework and thus on the basis of the respective GNI keys and without prejudice to other own resources and other revenues.

(24) Under the fourth paragraph of Article 311 TFEU, a Council regulation laying down implementing measures for the system of own resources of the Union will be adopted. Those measures should include provisions of a general and technical nature that are applicable to all categories of own resources. Those measures should include detailed rules for the calculation and budgeting of the balance, as well as the provisions and arrangements necessary for controlling and supervising the collection of own resources.

(25) This Decision should enter into force only once it has been approved by all Member States in accordance with their respective constitutional requirements thus fully respecting national sovereignty. The European Council of 17 to 21 July 2020 noted the intention of Member States to proceed with the approval of this Decision as soon as possible.

(26) For reasons of consistency, continuity and legal certainty, it is necessary to lay down provisions to ensure a smooth transition from the system introduced by Council Decision 2014/335 EU, Euratom ([3]) to that provided for in this Decision.

(27) Decision 2014/335/EU, Euratom should be repealed.

(28) For the purposes of this Decision, all monetary amounts should be expressed in euro.

(29) Due to the need to urgently enable borrowing with a view to financing measures to address the consequences of the COVID-19 crisis, this Decision should enter into force on the first day of the first month following receipt of the last of the notifications of the completion of the procedures for the adoption of this Decision.

(30) In order to ensure the transition to the revised system of own resources and to make this Decision coincide with the financial year, this Decision should apply from 1 January 2021,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

Subject matter

This Decision lays down rules on the allocation of own resources to the Union in order to ensure the financing of the Union's annual budget.

Article 2

Categories of own resources and specific methods for their calculation

1. Revenue from the following shall constitute own resources entered in the Union budget:

(a) traditional own resources consisting of levies, premiums, additional or compensatory amounts, additional amounts or factors, Common Customs Tariff duties and other duties established or to be established by the institutions of the Union in respect of trade with third countries, customs duties on products under the expired Treaty establishing the European Coal and Steel Community, as well as contributions and other duties provided for within the framework of the common organisation of the markets in sugar;

([3]) Council Decision 2014/335/EU, Euratom of 26 May 2014 on the system of own resources of the European Union (OJ L 168, 7.6.2014, p. 105).

(b) the application of a uniform call rate of 0,30 % for all Member States to the total amount of VAT receipts collected in respect of all taxable supplies divided by the weighted average VAT rate calculated for the relevant calendar year as stipulated in Council Regulation (EEC, Euratom) No 1553/89 ([4]). For each Member State the VAT base to be taken into account for this purpose shall not exceed 50 % of GNI;

(c) the application of a uniform call rate to the weight of plastic packaging waste generated in each Member State that is not recycled. The uniform call rate shall be EUR 0,80 per kilogram. An annual lump sum reduction for certain Member States as defined in the third subparagraph of paragraph 2 shall apply;

(d) the application of a uniform call rate, to be determined pursuant to the budgetary procedure in the light of the total of all other revenue, to the sum of GNI of all the Member States.

2. For the purposes of point (c) of paragraph 1 of this Article, 'plastic' shall mean a polymer within the meaning of point (5) of Article 3 of Regulation (EC) No 1907/2006 of the European Parliament and of the Council ([5]), to which additives or other substances may have been added; 'packaging waste' and 'recycling' shall have the meaning assigned to those terms in points (2) and (2c) of Article 3 of European Parliament and Council Directive 94/62/EC ([6]) respectively, and as used in Commission Decision 2005/270/EC ([7]).

The weight of plastic packaging waste that is not recycled shall be calculated as the difference between the weight of the plastic packaging waste generated in a Member State in a given year and the weight of the plastic packaging waste recycled in that year that is determined pursuant to Directive 94/62/EC.

The following Member States shall be entitled to annual lump sum reductions, expressed in current prices, to be applied to their respective contributions under point (c) of paragraph 1 in the amount of EUR 22 million for Bulgaria, EUR 32,1876 million for Czechia, EUR 4 million for Estonia, EUR 33 million for Greece, EUR 142 million for Spain, EUR 13 million for Croatia, EUR 184,0480 million for Italy, EUR 3 million for Cyprus, EUR 6 million for Latvia, EUR 9 million for Lithuania, EUR 30 million for Hungary, EUR 1,4159 million for Malta, EUR 117 million for Poland, EUR 31,3220 million for Portugal, EUR 60 million for Romania, EUR 6,2797 million for Slovenia and EUR 17 million for Slovakia.

3. For the purposes of point (d) of paragraph 1, the uniform call rate shall apply to the GNI of each Member State.

GNI as referred to in point (d) of paragraph 1 means annual GNI at market prices, as provided by the Commission in application of Regulation (EU) No 549/2013.

4. For the period 2021-2027, the following Member States shall benefit from a gross reduction in their annual GNI-based contributions under point (d) of paragraph 1 in the amount of EUR 565 million for Austria, EUR 377 million for Denmark, EUR 3 671 million for Germany, EUR 1 921 million for the Netherlands and EUR 1 069 million for Sweden. Those amounts shall be measured in 2020 prices and adjusted to current prices by applying the most recent gross domestic product deflator for the Union expressed in euro, as provided by the Commission, which is available when the draft budget is drawn up. Those gross reductions shall be financed by all Member States.

5. If, at the beginning of the financial year, the Union budget has not been adopted, the previous uniform call rates based on GNI shall continue to apply until the entry into force of the new rates.

Article 3

Own resources ceilings

1. The total amount of own resources allocated to the Union to cover annual appropriations for payments shall not exceed 1,40 % of the sum of all the Member States' GNIs.

2. The total annual amount of appropriations for commitments entered in the Union budget shall not exceed 1,46 % of the sum of all the Member States' GNIs.

([4]) Council Regulation (EEC, Euratom) No 1553/89 of 29 May 1989 on the definitive uniform arrangements for the collection of own resources accruing from value added tax (OJ L 155, 7.6.1989, p. 9).

([5]) Regulation (EC) No 1907/2006 of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006 concerning the Registration, Evaluation, Authorisation and Restriction of Chemicals (REACH), establishing a European Chemicals Agency, amending Directive 1999/45/EC and repealing Council Regulation (EEC) No 793/93 and Commission Regulation (EC) No 1488/94 as well as Council Directive 76/769/EEC and Commission Directives 91/155/EEC, 93/67/EEC, 93/105/EC and 2000/21/EC (OJ L 396, 30.12.2006, p. 1).

([6]) European Parliament and Council Directive 94/62/EC of 20 December 1994 on packaging and packaging waste (OJ L 365, 31.12.1994, p. 10).

([7]) Commission Decision 2005/270/EC of 22 March 2005 establishing the formats relating to the database system pursuant to Directive 94/62/EC of the European Parliament and of the Council on packaging and packaging waste (OJ L 86, 5.4.2005, p. 6).

3. An orderly ratio between appropriations for commitments and appropriations for payments shall be maintained to guarantee their compatibility and to enable the ceiling set in paragraph 1 to be complied with in subsequent years.

4. Where amendments to Regulation (EU) No 549/2013 result in significant changes in the level of GNI, the Commission shall recalculate the ceilings set out in paragraphs 1 and 2 as temporarily increased in accordance with Article 6 on the basis of the following formula:

$$x\ \%\ (y\ \%) \times \frac{GNI_{t-2} + GNI_{t-1} + GNI_t\ ESA\ current}{GNI_{t-2} + GNI_{t-1} + GNI_t\ ESA\ modified}$$

where:

— 'x %' is the own resources ceiling for appropriations for payments;

— 'y %' is the own resources ceiling for appropriations for commitments;

— 't' is the latest full year for which the data defined by Regulation (EU) 2019/516 ([8]) is available,

— 'ESA' is the European system of national and regional accounts in the Union.

Article 4

Use of funds borrowed on capital markets

The Union shall not use funds borrowed on capital markets for the financing of operational expenditure.

Article 5

Extraordinary and temporary additional means to address the consequences of the COVID-19 crisis

1. For the sole purpose of addressing the consequences of the COVID-19 crisis through the Council Regulation establishing a European Union Recovery Instrument and the sectoral legislation referred to therein:

(a) the Commission shall be empowered to borrow funds on capital markets on behalf of the Union up to EUR 750 000 million in 2018 prices. The borrowing operations shall be carried out in euro;

(b) up to EUR 360 000 million in 2018 prices of the funds borrowed may be used for providing loans and, by way of derogation from Article 4, up to EUR 390 000 million in 2018 prices of the funds borrowed may be used for expenditure.

The amount referred to in point (a) of the first subparagraph shall be adjusted on the basis of a fixed deflator of 2 % per year. Each year the Commission shall communicate to the European Parliament and the Council the amount as adjusted.

The Commission shall manage the borrowing referred to in point (a) of the first subparagraph so that no new net borrowing takes place after 2026.

2. The repayment of the principal of the funds borrowed to be used for expenditure as referred to in point (b) of the first subparagraph of paragraph 1 of this Article and the related interest due shall be borne by the Union budget. The budgetary commitments may be broken down over several years into annual instalments in accordance with Article 112(2) of Regulation (EU, Euratom) 2018/1046 of the European Parliament and of the Council ([9]).

The repayment of the funds referred to in point (a) of the first subparagraph of paragraph 1 of this Article shall be scheduled, in accordance with the principle of sound financial management, so as to ensure the steady and predictable reduction of liabilities. Repayments of the principal of the funds shall start before the end of the MFF 2021-2027 period, with a minimum amount, insofar as amounts not used for interest payments due under the borrowing referred to in paragraph 1 of this Article allow it, with due regard to the procedure set out in Article 314 TFEU. All liabilities incurred by the exceptional and temporary empowerment of the Commission to borrow funds referred to in paragraph 1 of this Article shall be fully repaid at the latest by 31 December 2058.

([8]) Regulation (EU) 2019/516 of the European Parliament and of the Council of 19 March 2019 on the harmonisation of gross national income at market prices and repealing Council Directive 89/130/EEC, Euratom and Council Regulation (EC, Euratom) No 1287/2003 (GNI Regulation) (OJ L 91, 29.3.2019, p. 19).

([9]) Regulation (EU, Euratom) 2018/1046 of the European Parliament and of the Council of 18 July 2018 on the financial rules applicable to the general budget of the Union, amending Regulations (EU) No 1296/2013, (EU) No 1301/2013, (EU) No 1303/2013, (EU) No 1304/2013, (EU) No 1309/2013, (EU) No 1316/2013, (EU) No 223/2014, (EU) No 283/2014, and Decision No 541/2014/EU and repealing Regulation (EU, Euratom) No 966/2012 (OJ L 193, 30.7.2018, p. 1).

The amounts due by the Union in a given year for the repayment of the principal of the funds referred to in the first subparagraph of this paragraph shall not exceed 7,5 % of the maximum amount to be used for expenditure referred to in point (b) of the first subparagraph of paragraph 1.

3. The Commission shall establish the necessary arrangements for the administration of the borrowing operations. The Commission shall regularly and comprehensively inform the European Parliament and the Council about all aspects of its debt management strategy. The Commission shall establish an issuance calendar containing the expected issuance dates and volumes for the forthcoming year as well as a plan setting out the expected principal and interest payments, and communicate it to the European Parliament and the Council. The Commission shall update that calendar regularly.

Article 6

Extraordinary and temporary increase in the own resources ceilings for the allocation of the resources necessary for addressing the consequences of the COVID-19 crisis

The ceilings set out in Article 3(1) and (2) shall each be temporarily increased by 0,6 percentage points for the sole purpose of covering all liabilities of the Union resulting from the borrowing referred to in Article 5 until all such liabilities have ceased to exist, and at the latest by 31 December 2058.

The increase in the own resources ceilings shall not be used to cover any other liabilities of the Union.

Article 7

Universality principle

The revenue referred to in Article 2 shall be used without distinction to finance all expenditure entered in the Union's annual budget.

Article 8

Carry-over of surplus

Any surplus of the Union's revenue over total actual expenditure during a financial year shall be carried over to the following financial year.

Article 9

Collecting own resources and making them available to the Commission

1. The own resources referred to in point (a) of Article 2(1) shall be collected by the Member States in accordance with the national provisions imposed by law, regulation or administrative action. Member States shall, where appropriate, adapt those provisions to meet the requirements of Union rules.

The Commission shall examine the relevant national provisions communicated to it by Member States, transmit to Member States the adjustments it deems necessary in order to ensure that they comply with Union rules and report, if necessary, to the European Parliament and the Council.

2. Member States shall retain, by way of collection costs, 25 % of the amounts referred to in point (a) of Article 2(1).

3. Member States shall make the own resources provided for in Article 2(1) of this Decision available to the Commission, in accordance with regulations adopted under Article 322(2) TFEU.

4. Without prejudice to Article 14(2) of Council Regulation (EU, Euratom) No 609/2014 ([10]), if the authorised appropriations entered in the Union budget are not sufficient for the Union to comply with its obligations resulting from the borrowing referred to in Article 5 of this Decision and the Commission cannot generate the necessary liquidity by activating other measures provided for by the financial arrangements applying to such borrowing in time to ensure compliance with the Union's obligations, including through active cash management and, if necessary, through a recourse to short-term financing on capital markets consistent with the conditions and limits set out in point (a) of the first

([10]) Council Regulation (EU, Euratom) No 609/2014 of 26 May 2014 on the methods and procedure for making available the traditional, VAT and GNI-based own resources and on the measures to meet cash requirements (OJ L 168, 7.6.2014, p. 39).

subparagraph of Article 5(1) and Article 5(2) of this Decision, the Member States, as the Commission's last resort, shall make the resources necessary for that purpose available to the Commission. In such cases, paragraphs 5 to 9 of this Article shall apply by way of derogation from Article 14(3) and from the first subparagraph of Article 14(4) of Regulation (EU, Euratom) No 609/2014.

5. Subject to the second subparagraph of Article 14(4) of Regulation (EU, Euratom) No 609/2014, the Commission may call on the Member States to provisionally provide the difference between the overall assets and the cash resource requirements, in proportion ('*pro rata*') to the estimated budget revenue of each of them. The Commission shall announce such calls to Member States duly in advance. The Commission will establish a structured dialogue with national debt management offices and treasuries in respect of its issuance and repayment schedules.

If a Member State fails, in full or in part, to honour a call on time, or if it notifies the Commission that it will not be able to honour a call, in order to cover for the part corresponding to the Member State concerned, the Commission shall provisionally have the right to make additional calls on the other Member States. Such calls shall be *pro rata* to the estimated budget revenue of each of the other Member States. The Member State which failed to honour a call shall remain liable to honour it.

6. The maximum total annual amount of cash resources that may be called from a Member State under paragraph 5 shall in all circumstances be limited to its GNI-based relative share in the extraordinary and temporary increase in the own resources ceiling as referred to in Article 6. For this purpose, the GNI-based relative share shall be calculated as the share in the total GNI of the Union, as resulting from the respective column in the revenue part of the last adopted annual Union budget.

7. Any provision of cash resources pursuant to paragraphs 5 and 6 shall be compensated without delay in line with the applicable legal framework for the Union budget.

8. The expenditure covered by the amounts of cash resources provisionally provided by Member States in accordance with paragraph 5 shall be entered in the Union budget without delay in order to ensure that the related revenue is taken into account as early as possible for the purpose of crediting own resources to accounts by the Member States in accordance with the relevant provisions of Regulation (EU, Euratom) No 609/2014.

9. On an annual basis, the application of paragraph 5 shall not lead to calling cash resources in excess of the own resources ceilings referred to in Article 3 as increased in accordance with Article 6.

Article 10

Implementing measures

The Council shall lay down implementing measures in accordance with the procedure set out in the fourth paragraph of Article 311 TFEU as regards the following elements of the system of own resources of the Union:

(a) the procedure for calculating and budgeting the annual budgetary balance as set out in Article 8;

(b) the provisions and arrangements necessary for controlling and supervising the collection of the own resources referred to in Article 2(1) and any relevant reporting requirements.

Article 11

Final and transitional provisions

1. Subject to paragraph 2, Decision 2014/335/EU, Euratom is repealed. Any references to Council Decision 70/243/ECSC, EEC, Euratom ([11]), to Council Decision 85/257/EEC, Euratom ([12]), to Council Decision 88/376/EEC, Euratom ([13]), to Council Decision 94/728/EC, Euratom ([14]), to Council Decision 2000/597/EC, Euratom ([15]), to Council Decision 2007/436/EC, Euratom ([16]) or to Decision 2014/335/EU, Euratom shall be construed as references to this Decision; references to the repealed Decision shall be read in accordance with the correlation table in the Annex to this Decision.

([11]) Council Decision 70/243/ECSC, EEC, Euratom of 21 April 1970 on the replacement of financial contributions from Member States by the Communities' own resources (OJ L 94, 28.4.1970, p. 19).

([12]) Council Decision 85/257/EEC, Euratom of 7 May 1985 on the Communities' system of own resources (OJ L 128, 14.5.1985, p. 15).

([13]) Council Decision 88/376/EEC, Euratom of 24 June 1988 on the system of the Communities' own resources (OJ L 185, 15.7.1988, p. 24).

([14]) Council Decision 94/728/EC, Euratom of 31 October 1994 on the system of the European Communities' own resources (OJ L 293, 12.11.1994, p. 9).

([15]) Council Decision 2000/597/EC, Euratom of 29 September 2000 on the system of the European Communities' own resources (OJ L 253, 7.10.2000, p. 42).

([16]) Council Decision 2007/436/EC, Euratom of 7 June 2007 on the system of the European Communities' own resources (OJ L 163, 23.6.2007, p. 17).

2. Articles 2, 4 and 5 of Decision 94/728/EC, Euratom, Articles 2, 4 and 5 of Decision 2000/597/EC, Euratom, Articles 2, 4 and 5 of Decision 2007/436/EC, Euratom and Articles 2, 4 and 5 of Decision 2014/335/EU, Euratom shall continue to apply to the calculation and adjustment of revenue accruing from the application of the rate of call to the VAT base determined in a uniform manner and limited to between 50 % and 55 % of the GNP or GNI of each Member State, depending on the relevant year, to the calculation of the correction of budgetary imbalances granted to the United Kingdom in the years 1995 to 2020 and to the calculation of the financing of the corrections granted to the United Kingdom by other Members States.

3. Member States shall continue to retain, by way of collection costs, 10 % of the amounts referred to in point (a) of Article 2(1) which should have been made available by the Member States before 28 February 2001 in accordance with the applicable Union rules.

4. Member States shall continue to retain, by way of collection costs, 25 % of the amounts referred to in point (a) of Article 2(1) which should have been made available by the Member States between 1 March 2001 and 28 February 2014 in accordance with the applicable Union rules.

5. Member States shall continue to retain, by way of collection costs, 20 % of the amounts referred to in point (a) of Article 2(1) which should have been made available by the Member States between 1 March 2014 and 28 February 2021 in accordance with the applicable Union rules.

6. For the purposes of this Decision, all monetary amounts shall be expressed in euro.

Article 12

Entry into force

The Secretary-General of the Council shall notify the Member States of this Decision.

Member States shall notify the Secretary-General of the Council without delay of the completion of the procedures for the adoption of this Decision in accordance with their respective constitutional requirements.

This Decision shall enter into force on the first day of the first month following receipt of the last of the notifications referred to in the second paragraph.

It shall apply from 1 January 2021.

Article 13

Addressees

This Decision is addressed to the Member States.

Done at Brussels, 14 December 2020.

For the Council
The President
M. ROTH

ANNEX

CORRELATION TABLE

Decision 2014/335/EU, Euratom	This Decision
Article 1	Article 1
Article 2(1)(a)	Article 2(1)(a)
Article 2(1)(b)	Article 2(1)(b)
-	Article 2(1)(c)
Article 2(1)(c)	Article 2(1)(d)
Article 2(2)	-
-	Article 2(2)
Article 2(3)	Article 9(2)
Article 2(4)	Article 2(1)(b)
Article 2(5)	Article 2(3), first subparagraph and Article 2(4)
Article 2(6)	Article 2(5)
Article 2(7)	Article 2(3), second subparagraph and Article 3(4)
Article 3(1)	Article 3(1)
Article 3(2)	Article 3(2) and (3)
Article 3(3)	-
Article 3(4)	Article 3(4)
Article 4	-
-	Article 4
Article 5	-
-	Article 5
-	Article 6
Article 6	Article 7
Article 7	Article 8
Article 8(1)	Article 9(1)
Article 8(2)	Article 9(3)
-	Article 9(4) to (9)
Article 9	Article 10
Article 10(1)	Article 11(1)
Article 10(2)	Article 11(2)
Article 10(3)	Article 11(3)
Article 10(3), second subparagraph	Article 11(4)
-	Article 11(5)
Article 10(4)	Article 11(6)
Article 11	Article 12
Article 12	-
-	Article 13

Warszawa, */elektroniczny znacznik czasu/*

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. DPUE.920.1607.2021.RS(7)
dot.: RM-06111-18-21 z 28.01.2021 r.
RM-0610-9-21 *nowy tekst* z 15.02.2021 r.

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej *decyzji Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylającej decyzję 2014/335/UE, Euratom*, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym wnioskiem o ratyfikację aktu prawa Unii Europejskiej pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Decyzja jako akt prawa Unii Europejskiej nie podlega ocenie pod kątem zgodności z tym prawem.

Z poważaniem

Konrad Szymański
Minister do Spraw Unii Europejskiej
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
Pan Tadeusz Kościński
Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej

Pan Zbigniew Rau
Minister Spraw Zagranicznych